

**Nógrády Mihály (Ottawa):
A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület elnökének**

Tisztelt Csihák Úr!

Amikor Egyesületét elérte egy trianoni békeszerződéssel kapcsolatos a Világhálózaton terjesztett körlevél, akkor én is hozzászóltam az egyesületi tagok közti levelezési címen. A körlevél egy Clemenceau-féle trianoni záróokmányról szólt és tájékoztatlanságból vagy kétségbeesésből fakadt hírt terjesztett. Hiszen az elcsatolt területeken élő magyarság helyzete nyomasztóan rossz és valószínűen mindent elkövetnek, hogy ezen változtatni tudjanak.

Én – egy további hozzászóló által támogatott hozzászólásomban – azt javasoltam, hogy a probléma manapság nem Trianon és az utána következő szerződések, mert azokon már nem lehet segíteni, hanem a valótlan magyar őstörténelem tanítása Magyarországon. Ezért a magyar őstörténet föltárása legyen ezután a feladatunk, hiszen a trianoni tragédiához vezető út – többek között – ennek a hamis őstörténetnek a köveivel volt kirakva.

Nekem megvan a trianoni (1920) és a párizsi (1947) békeszerződések pontos másolata az aláírásokkal együtt. Egyikben sincs semmiféle záróokmány, amit az a körlevél terjesztett. Az 1920-as szerződés nem tiltotta meg Magyarországnak a revízió után való törekvést, ezért tudta Horthy kormányzó visszaszerzeni az elcsatolt területek egy részét. Az 1947-es szerződés viszont hatálytalanra tette Trianont és megtiltotta a revíziót, miután visszaállította az előző határokat, plusz néhány faluval megtoldotta Csehszlovákiát. Három utódállam bomlott fel később, ami hatálytalanította a velük kötött 1947-es szerződést és ezt ki lehetett volna használni. Nem tettük, de valamilyen okból kifolyóan, jól vagy rosszul, Szlovákiával, Szerbiával és Ukrajnával a rendszer- (vagy módszer-) váltás után Magyarország külön szerződéseket kötött, amiket nem hoztak nyilvánosságra, tartalmukat nem ismerjük. Ezzel vége lenne a történetnek, ezen mi nem tudunk segíteni, le lehetne zárni az ügyet, ha mi, külföldi kutatók, és kivételesen néhányan otthonról, nem kezdtünk volna el foglalkozni az igaz magyar őstörténelemmel.

Vannak közöttünk magas felkészültséggel rendelkező személyiségek, akik tudományos szinten bebizonyították, hogy a magyarság őshazája nem lehetett az Urál-hegység mögött. A nemzetközi genomprogram szerint a magyarság genetikai kitevője megegyezik Európa őslakosságának genetikai kitevőjével, mégpedig a Kárpát-medencében egyedülállóan magas európai aránnyal. Ebbe már bele lehetne kapaszkodni és az ENSZ elé vinni az ügyet. Más kiutat nem látok mai lehetetlen helyzetből, amikor történelmünk nagy része a trianoni utódállamok területére esik és sorra kisajátítják azt, maguknak tulajdonítva olyan eseményeket, amik megtörténtekkor ők még államformáló népként nem is léteztek.

Bár amint a világhelyzet mutatja, bonyolult és nehéz az igaz múltig eljutni a kutatóknak, amikor ideológiai, nagy- és kismemzeti valamint világméretű események, gazdasági és hatalmi érdekvonalak gátolják a kutatás útját. Közben a magyar történelmi tudat terhei sokféle szokatlan útra terelik a kutatást, néha megalapozottan, de sokszor nem. Azonban a sikeres tájékozódást ennek ellenére meg lehet találni a [ZMTE-honlapon](#).

Láthatóan az Egyesület több tagja teljesen egyetért abban, hogy a magyar nyelv és nép a Kárpát-medencében alakult ki és túlélte több – néha fegyveres – bevonulást melyekkel egyesülve tovább fejlődött. Csatlakozom álláspontjukhoz, és ennek megalapozottságát messze korszerűbbnek tartom tudományosan, mint az erre vonatkozó hagyományosan tanított uráli származási elméletet, avagy az ez ellen kialakított turáni származtatást. Máshol sehol nincs ilyen erőteljes műhely ebben a tárgykörben, mint a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületben. És erre a Kárpát-medence több tízezer éves történetének tanulmányozása vezetett minket.

Belátom, aki ezen a kutatáson nem küzdötte át magát évek hosszú során keresztül, és nem vetette ki az összes tévtant mint meghaladottat, nem tud egykönnyen megvilágosodva az új, igaz elmélettel egyetérteni. Figyelve a szakirodalmat, már évtizedek óta nem látok semmilyen előrelépést a hivatásos – szerintem hamis – magyar őstörténetírásban. Azt viszont igen, hogy annak korábbi képviselőinek állításait sorra-rendre megcáfolja a más tudományterületeket is bevonó új kutatás, amit viszont nem tanítanak az egyetemeken. De ez nemcsak a magyar őstörténetre vonatkozóan igaz, hanem a hamis indoeurópai és szláv beállításokra is.

Nyelvészeink elsőrendű munkát végeztek a finnugor nyelvcsalád kivizsgálásával, amely éppen olyan jó, mint akármelyik más nyelvhasználat. Az egyetlen kivétel az uráli őshaza lenne, amit mi nem tudunk elfogadni. Itt nem a hasonló nyelv jelenlétéről van szó, hanem egy olyan egységes korai társadalom kialakulásáról az Ural hegység vidékén, amely létre tudott volna hozni egy elszigetelt nyelvet más külső behatás nélkül. Az a terület erre nem alkalmas, de az elszigetelt Kárpát-medence nagyon is megfelel. Azonban az ottani nyelvi jelenlét egy nagykiterjedésű hajdani nyelvterületet jelez, amely a Duna vidékétől a Közép-ázsiai pusztákig terjedt. Más elfogadható magyarázatot nagyon nehéz lenne erre találni.

Tehát lehetne egyesíteni az eddigi eredményeket és a meglévő erőket otthon és külföldön, hogy ne a széthúzás, hanem az összefogás jellemezze ezentúl a magyar őstörténet kutatókat, azzal, hogy kiegészítjük azt a vékony körszeletet, amit az uráli, az indoeurópai és a szláv vonatkozásunk jelent, a többi vonatkozással amit az eurázsiai őstörténeti és ősi nyelvi vonatkozás jelent a sumértól és etruszktól a keltáig. Ennek alapjait már kidolgozta a sokunk által ismert nemzetközi kutatás, aminek eredményeit valamilyen módon nem engedik be a magyarországi tudományos közéletbe. Akadályok gördülnek az ellen, hogy megismerhessük az összeurázsiai kapcsolatokat, ami egészen más őstörténetre, sokkal régebbi világ-

nak a folytonosságára mutat rá, amit a genetikai és egyéb jelentős tudományos eszközökkel már igazoltak.

Olyan mély ismeretek, képességek és tudás közvetítődéséről van tehát szó, amiről a magyarok semmi áron nem voltak hajlandók lemondani Európa közepén hosszú történelmük során, bármekkora áldozat árán sem. Lehet, az én megfogalmazásom nem mindenben egyezik az egyesületi tagok által használt fogalmakkal, de a lényegét közel azonosnak látva remélem, hogy egyetértenek majd velem az alábbi levél tartalmával és szándékával. Ezt elküldtem az illetékes állami vezetőnek, hogy tájékoztassam a birtokunkban lévő nemzeti kincs és világörökség tényéről és segítséget kérjek tőle sorsunk megfelelő alakításához.

A miniszternek írt levelemre kaptam választ, de nem tőle, hanem a helyettes államtitkártól. A levél meglepően hosszú, párbeszéd stílusú, de számunkra kevés használható lényeggel. De az a kevés lényeg rendkívül fontos, például: A Kárpát-medencei ősiség aktív része a kutatásnak; nem ellenzi a sumér-magyar rokonságot; szerinte nem teljesen tisztázott a magyarok őstörténete, amin dolgoznak, ezért most többféle álláspontot mutatnak be a tanulóknak.

Végül tájékoztat, hogy a történelmünket érintő tananyagtartalmak tekintetében a Magyar Tudományos Akadémia által kiadott állásfoglalások az irányadók. Mindebből azt veszem ki, hogy nekünk először az Akadémiával kellene felvenni a kapcsolatot.

Üdvözlettel, Mihály.

*

Balogh Zoltán Miniszter Úrnak
Emberi Erőforrások Minisztériuma
1054 Budapest, Akadémia u. 3
HUNGARY
2016. június 2.

Igen Tisztelt Miniszter Úr!

Életem alkonyán írom e levelet abban a reményben, hogy Ön mint a magyar közoktatásért felelős miniszter, szabályozni tudja fajtánk kilétének tanítását.

Angol nyelvterületen való 60 éves életem alatt állandóan emlékeztetve voltam az ázsiai magyar horda betörésére a szláv lakosú Kárpát-medencébe 896-ban. Ezt tanítják a nyugati iskolákban, itt Kanadában is, ezt közlik az enciklopédiák és ez az általános felfogás rólunk, magyarokról.²⁸ Tehát hazánk megcsonkítása a nemzetközi felfogás szerint jogos volt 1920-ban Párizsban, mert mi beto-

²⁸ *Webster's New Geographical Dictionary*. G. & C. Merriam Company, Publishers. Springfield, Massachusetts. 1977. 519. oldal: "Hungary: ...formerly Slavic, occupied by Magyars c. 893-901 A.D."

lakodók vagyunk Európában. Ez a szomorú tény és az 1956-os felkelés szovjetek által való leverése készített történelmünk és nyelvünk átvizsgálására.

Mint a Kanadai Állami Térképészeti Intézet okleveles térképésze, munkám része volt a földrajzi nevek kiértékelése és eredetük kivizsgálása. Ez vezetett 1976-ban a Canadian Institute of Onomastic Sciences és utódszervezetének a Canadian Society for the Study of Names örökös tagságához. Az Onomastica Canadiana tudományos igényű folyóirat szerkesztői tisztségét kilenc évig láttam el. Munkám mellett előadásokat tartottam kanadai magyar hely- és vezetéknévéről egyetemeken és nemzetközi konferenciákon, melyekből az Onomastica Canadiana is többet leközölt.

Az ezredforduló után kapcsolatba kerültem a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület több tagjával köztük Dr. Csihák György elnök úrral és az Acta Historica Hungarica Turiciensia jelenlegi szerkesztőjével Dr. Darai Lajossal, aki tanulmányaimat leközölte. Az egyesület fő tevékenysége a magyar őstörténet kutatása és megoldások kidolgozása.

Munkám eredménye dióhéjban: A magyarság őshazája a Kárpát-medence, nyelvünk ott fejlődött ki és onnat terjedtünk keletre, beleértve az Urál mögötti területet is, majd Mezopotámiába. Ez azt jelentené, hogy a finnugor elmélet nyelvi része elfogadható, az uráli őshaza azonban nem. Ezt kellene megváltoztatni. Ezek szerint a mi nyelvünk áll legközelebb ahhoz az alapnyelvhez, amiből a mai szláv nyelvek is merítettek, ámbár ezek *közös szavak* helyett *szláv kölcsön-szavak*nak vannak nyilvántartva etimológiai szótárakban.

A honfoglalók 'Hungar' neve, amint a régi krónikák nevezik őket, nem rokonsági név a 'Magyar' névvel. Nem is lehet, hiszen a hunok, avarok és hunгарok török népek voltak. Személyneveik a török nyelvekből származnak, egy sem vezethető le a magyar nyelvből. Ezt igazolja a genetikai kutatások eredménye is, amely szerint a magyarság genetikai kitevője (DNS) megegyezik Európa őslakosságáéval, de különbözik Árpád népének genetikájától.²⁹ Mi magyarok óriási hibát követtünk el, amikor azonosítottuk magunkat velük, miután nyelvileg asszimiláltuk őket. Ennek oka és időpontja még nincs tisztázva.

A probléma: Mi külföldi kutatók nem tudjuk a rólunk, magyarokról alkotott téves felfogást megváltoztatni addig, míg Magyarországon ez nincs megváltoztatva.

Csak egy példát említek a sok közül. Az utolsó nemzetközi konferencia, amelyen részt vettem 2008-ban a Névtudományok Nemzetközi Kongresszusa volt. Ezen a kongresszuson több magyarországi egyetemi tanár tartott angol nyelvű előadást. Dr. Tóth Valéria, a debreceni egyetem tanárának előadása így kezdődött: „When entering the Carpathian Basin in the 9th century, the Hungari-

²⁹ Raskó, István. 2010. *Honfoglaló Gének*. Budapest: Medicina Könyvkiadó Zrt.

ans found a decisively Slavic population on the territory, so toponyms were formed based on the already existing toponymic system.”³⁰

Az egész előadás arról szólt, hogy a magyar honfoglalók szláv népre telepedtek rá a Kárpát-medencében, és tőlük vették át az ott talált helyneveket. Ez nagyon tetszett a hallgatóságnak, hiszen a nyugati országokban, és úgy sejtem Magyarországon is, ezt tanítják. Hiszen Dr. Tóth egyetemi tanár, ő tudhatja, mit tanít. Elgondolkoztató, hogy nem tudott, vagy nem akart különbséget tenni a török *hun-gar* és a *magyar* népnév között. Még elgondolkoztatóbb, hogy saját nevének etimológiáját sem tudta. Szerinte a Tót név Szlovákot jelent, ami nem helyes, mert a TESZ szerint a latin *teutoni* rövidített változata, jelentése ’germán nép’.³¹

A következő évben (2009) még előadtam a *The Names Testify* című dolgozatomat³² Ottawában a Carleton Egyetemen, de utána feladtam a magyar ügyekkel való foglalkozást, mert hiábavalónak látom. A jövő nemzedékét olyan tanárok tanítják a legfelsőbb fokon, akik képtelenek felismerni vagy nem fogadják el a legújabb kutatások eredményeit. Még mindig az Urál mögül vándoroltatják őseinket.

A szerencsétlen magyar népért csak imádkozni tudok, bár már abban sem bízom, mert már 1100 éve imádkozunk, de helyzetünk állandóan rosszabbodik.

Tisztelettel

Nógrády Mihály s. k.

³⁰ Tóth Valéria „Settlement Name Strata in the Multilingual Carpathian Basin”. *Proceedings of the 23rd International Congress of Onomastic Sciences*. August 17-22, 2008, York University, Toronto, Canada. 997. oldal.

³¹ Benkő Loránd, et al. *A Magyar Nyelv Történeti–Etimológiai Szótára*. Budapest: Akadémiai Kiadó 1967. 3. kötet, 951. oldal.

³² Angol nyelvű előadásaim megtalálhatók a világhálózaton. Címe: <http://michaelnogrady.wix.com/magyar-history> . A *The Names Testify* magyar fordítása is ott van *A nevek bizonyítanak* cím alatt.